

Saa kassere vi Eigningen!) Saa kassere vi Eigningen, siger det ærede Medlem, ja, forsaavidt man kan see Forholdet, men det er netop det Vanffelige ved Procentsystemet; man kan ikke see det, og derfor maa man lægge sin Haand paa det og sige: Saaledes skal det være, medmindre man paaviser Grunde, hvorfor det ikke skal være saaledes. Jeg indrømmer forresten, at dette Hensyn taber sig ved Siden af en Formuesbeskatning, thi der vil altid være Nok i en Commune, der sørge for, at Formuen bliver sat op, og der modarbejdes altsaa dette. Jeg erkjender ogsaa, at det var muligt ved Tilsyn fra Statens Side at høde derpaa, men dette Tilsyn mangler for Tiden. Ikke desto mindre kan det ikke falde mig ind at benægte, at der er en baade naturlig og rigtig Forbindelse imellem den communale Beskatning og Statsbeskatningen, idetmindste i visse Retninger, men det forekommer mig, at man gjør fornuftigere i nu at tage Statsbeskatningen og at bruge den som Grundlag for Communalbeskatningen; da er man istand til at gjøre de særlige Hensyn gjældende, som kunne være berettigede i en Commune, men som ikke kunne have deres Retfærdiggjørelse overfor Statskassen. Jeg skal til Slutning endnu ikke vægre mig ved at udtale, at jeg vel ogsaa har kunnet tænke mig en anden Ordning end den, der foreligger i det Forslag, som jeg har tilladt mig at indbringe, og som maaskee ved nogen nærmere Bearbejdelse maatte kunne findes skiftet til at fyldestgjøre de Fordringer, som her idetmindste i visse Retninger ere gjorte. Det er navnlig det System, som det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederriksen) nys omtalte, nemlig en mere localiseret Taxering af Eiendommene, hvorved det maaskee vilde være muligt at undvære Statstaxationer, men man maatte da være belabet paa at anvende en ikke ganske liden Bekostning paa disse Taxationers Optragelse som uafhængige baade af Skatteansættelsen og af den Tid, for hvilken Taxationen skulde finde Sted. Naar jeg ikke har optaget dette System, er det deels, fordi jeg frygtede for, at det skulde blive for dyrt, og deels fordi jeg frygtede for, at Gensartetheden i Ansættelsen, som jeg maa

ansee for en absolut nødvendig Betingelse for, at Procentsystemet overhovedet skal være tilfaldsbærdigt, vilde lide ved disse locale og derfor ogsaa mere spredte Taxationer.

J. Nec: Naar jeg har tilladt mig at begjære Ordet, saa er det kun skeet for med et Par Ord at omtale et Punkt, som jeg troer ikke hidtil er blevet bragt paa Bane af nogen af de ærede Talere, der tidligere have havt Ordet. Jeg skal nemlig tillade mig at fremkomme med en kort Bemærkning til Lovudkastets § 3. Det hedder deri, at Skatten skal ansættes efter det Eigningen nærmest forudgaaende Aars Indtægt. Jeg troer, at det er ønskeligt, at heri foregaaer en Forandring for de Næringsdrivendes Bedkommende. Enhver, der kjender en Kjøbmands eller Fabrikants, Industridrivendes Bedrift veed vistnok, at det er saare vanffeligt og i Reglen ganske umuligt blot nogenlunde correct for hvert Aar at opgive, hvad Ens Indtægt har været, og det navnlig af den Grund, at det Pengeengagement, som er forbundet med en saadan Virksomhed, ingenlunde udløber hvert Aar, saa at man meget godt ved Aarets Udlob kan troe at have havt en Fordeel ved sin Bedrift, hvorimod det i det følgende Aar kan vise sig, at denne formeentlige Fordeel gaaer fuldstændig tabt. Det er sikkert ogsaa af den Grund, at man i de fleste Lande, hvor man har indført Indkomstskatten, ikke beregner Skatten efter et enkelt Aars Indkomst, men derimod efter flere Aars gjennemsnitlige Indtægt. I England er det, saavidt mig bekjendt, Tilfældet, at der regnes efter tre Aars Gjennemsnitsindtægt, eller at ialfald Valget staaer frit for den Skatteydende, om han vil opgive sin Indtægt for det enkelte Aar eller tre Aars Gjennemsnitsindtægt. I Hamborg er det saavidt mig bekjendt Tilfældet, at det ubetinget skal være tre Aars Gjennemsnitsindtægt, der skal tages Hensyn til. Navnlig for det Tilfælde, at vi hertilands kunde faae en permanent Indkomstskat, vilde jeg ansee det for meget ønskeligt, at denne Bestemmelse ogsaa blev tagen. Da jeg nu engang har Ordet, skal jeg tillade mig at bemærke, at det forekommer mig, at det meget ærede Medlem for Kjøbenhavns